

indgives til udlændingestyrelsen via nærmeste danske repræsentation i hjemlandet.

Efter indrejsen i Danmark vil en ansøgning om opholdstilladelse til børnene indgivet til Udlændingestyrelsen blive behandlet i overensstemmelse med udlændingelovens regler herom.

Efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 1, kan der efter ansøgning gives opholdstilladelse til andre udlændinge, hvis udlændingen uden for de i stk. 1 nævnte tilfælde har nær familiemæssig eller lignende tilknytning til en i Danmark fastboende person. Opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 1, til mindreårige udlændinge gives med henblik på varigt ophold hos andre end forældremyndighedens indehaver, når ganske særlige omstændigheder foreligger, og når plejeforholdet anbefales af det sociale udvalg på grundlag af en tilsvarende undersøgelse som ved adoption af udenlandske børn eller vedrørende børn over 14 år, når plejeforholdet på grundlag af andre oplysninger må anses for betryggende.«

Justitsministeriet har oplyst følgende:

»Der findes indenfor Justitsministeriets område to konventioner, der vedrører spørgsmålet om adgangen til at få børn udleveret fra andre lande (Europarådskonventionen af 1980 om anerkendelse og fuldbyrdelse af forældremyndighedsafgørelser og Haagerkonventionen af 1980 om de civile retlige virkninger af internationale børnebortførelser). Danmark har tilsluttet sig begge konventioner.

Ved konventionerne forpligtes konventionsstaterne til at anerkende og fuldbyrde domstolsafgørelser m.v. fra andre konventionsstater om forældremyndighed og samværsret (Europarådskonventionen), samt til at tilbagegive ulovligt bortførte eller tilbageholdte børn (Haagerkonventionen).

Danmark kan under henvisning til Haagerkonventionen kræve et barn tilbagegivet fra en anden konventionsstat til Danmark, hvis barnet boede i Danmark på tidspunktet for bortførelsen eller tilbageholdelsen, og bortførelsen eller tilbageholdelsen anses for ulovlig efter dansk lovgivning. Dette vil eksempelvis kunne være tilfældet, hvor barnet er bortført af den af forældrene, som ikke har del i forældremyndigheden, eller hvor forældrene bortfører et barn, som er anbragt i henhold til sociallovgivningen.

Børn, der befinder sig i udlandet hos en af forældremyndighedens indehavere, og hvor der

ikke foreligger en ulovlig bortførelse eller tilbageholdelse, vil således ikke kunne kræves udleveret til Danmark efter en af de nævnte konventioner. Det samme er tilfældet, hvor børnene befinder sig i et land, som ikke har tilsluttet sig konventionerne - herunder Jordan.«

Udenrigsministeriet har oplyst følgende:

»Udenrigsministeriet er ikke bekendt med den pågældende sags nærmere omstændigheder, men kan oplyse, at der ikke eksisterer bilaterale aftaler mellem Jordan og Danmark på dette område, samt at forholdet ikke umiddelbart synes omfattet af multilaterale traktater, som Danmark og Jordan deltager i.«

Jeg kan henholde mig til min tidligere besvarelse, samt til oplysningerne fra Indenrigs-, Justits- og Udenrigsministeriet.

Spm. nr. S 2615

Til socialministeren (10/5 2000) af:

Villy Søvnald (SF):

»Hvad er ministerens kommentar til Ekstra Bladets artikler af 8. og 9. maj 2000, hvoraf det fremgår, at Den Sociale Ankestyrelse i sagen om udleveringen af de jordanske børn Nasra og Nidal er underrettet lang tid inden børnene blev udleveret, men undlod at gribe ind?«

Svar (24/5 2000)

Socialministeren (Henrik Dam Kristensen):

Ankestyrelsen har udtalt følgende:

»Ankestyrelsen skal henvise til sin redegørelse til Socialministeren i form af brev af 18. april 2000 med tilhørende notat af 14. april 2000 om det faktiske forløb. Det fremgår bl.a. heraf, at Ankestyrelsen blev løbende orienteret om sagen, men ikke var bekendt med forløbet omkring afrejsen i pinsen den 22 - 24. maj 1999 før efterfølgende den 26. maj 1999.

Det fremgår endvidere af notatet, at Ankestyrelsen den 7. maj 2000 besluttede at tage sagen op til behandling i henhold til servicelovens § 47, stk. 3. Det skete på baggrund af underretninger til Den Sociale Ankestyrelse om hjemgivelsen af børnene den 6. maj 1999.«

Ankestyrelsen har i øvrigt henvist til styrelsens udtalelse til besvarelse af spørgsmål 2616.